

Nr 660.

Av herr **Johnsson** i Stockholm, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 344, med förslag till förordning om nöjesskatt.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 344 med förslag till förordning om nöjesskatt föreslås i 12 §, att länsstyrelse efter hörande av kommunen må i de fall, paragrafen anger, bevilja befrielse från nöjesskatt.

Många sammanslutningar, som arbeta just för de här avsedda ändamålen, måste för att få in tillräckligt med medel gå efter annan anordna sådana tillställningar, som denna paragraf i förordningen avser. Det vållar både dem och skattemyndigheterna icke så litet besvär, att proceduren för varje gång skall genomgåas med ansökan om befrielse, deklaration om försålda biljetter, insändande av beräknad nöjesskatt och sedan skattens restituering, vilket ofta sker månader efter tillställningen. Förordningen borde lämna möjlighet för vederbörande myndighet att för viss tid bevilja institution, förening eller annan sammanslutning, som visat sig pålitlig i hithörande stycken, generell befrielse från erläggande av nöjesskatt för alla tillställningar, som ordnas i anförda syften.

Såsom belysande exempel kan jag anföra stadsmissionen i Stockholm, som genom sin sociala frivilligkår varje år anordnar en rad dylika underhållningar. Då den i samtliga fall hittills befriats från erläggande av nöjesskatt och intet skäl finnes att antaga, att den icke även i fortsättningen skulle befinnas värd att åtnjuta denna förmån, borde rätt därtill kunna beviljas den t. ex. för fem år i taget, därest icke särskilda omständigheter skulle nödvändiggöra ett återkallande av rätten.

På grundval av det sålunda anförda får jag hemställa,

att riksdagen ville besluta till 12 § i nämnda förordning göra ett tillägg så lydande:

Förening eller sammanslutning som i ovan nämnt syfte återkommande anordnar tillställning, som i denna paragraf avses, må på ansökan, där länsstyrelsen så prövar lämpligt, för en tid, som länsstyrelsen bestämmer, befrias från erläggande av nöjesskatt för samtliga tillställningar, som den i angivna syfte under tiden anordnar.

Skulle skäl till anmärkning uppstå, kan denna generella rätt till befrielse när som helst återkallas.

Stockholm den 3 november 1945.

Joh. W. Johnsson.